

Neutralitet, for saa vidt det er muligt, og er det ikke muligt, at vi da maa søge at forsvare os som neutrals, naar Krigen bryder ud. Men det kan kun ske paa den Maade, at vi have en aktiv Armeé, der ikke er bunden til kun at skulle forsvare Hovedstaden alene, men har en Fæstning i Ryggen, saaledes at Armeen kan gaa ud, som der tidligere er sagt, kan gaa ud og arbejde ved Landgangsstederne mod en ilandgaaende Fjende, og endelig at vi have en mobil Flaade, der ikke er bunden til Kjøbenhavn, men kan hjælpe til at forhindre Fjendens Landgang. Naar det ærede Medlem saa tit har sagt og ogsaa hentydet til i Dag, at vi naturligvis skulle forsvare os der, hvor Fjenden angriber, saa er det hans Mening, naturligvis — det ligger bagved — at vi skulle forsvare Landets Sydgrænse. Hvis det ærede Medlem vil være saa sagkyndig at staffe alle os sagkyndige, saa vel her i Tinget som i Landstinget, en Plan, hvorefter vi kunne forsvare Landets Sydgrænse mod en fra Syd indrykkende Fjende, saa vil jeg først af alle bøje mig for en saadan Plan; men saa maa det være saaledes, at vi sige: Vi have saa og saa mange Mand at stille, og Fjenden maa love ikke at komme med større Styrke over Landgrænsen. Det maa være baseret paa Talstørrelser, og jeg er vis paa, at den ærede Rigsdagsmand har en saadan Force i at gøre Beregninger, at det vil være nemt for ham, og at han kan saa Hjælp af de andre Folketingsmænd af sit Parti til at sætte noget saadant sammen. Men naar det ærede Medlem sagde, at det var latterligt at tale om Sagkundskab hos dem, der give sig ud for at have den, hos Officererne, saa vil jeg sige, at det er meget latterligere at tale om Sagkundskab hos en Mand, der meget tidlig allerede har ophørt at være Officer og derfor ikke har fortsat Studierne fra Barndommen af og indtil nu paa Krigskunstens Omraade. Jeg kan forsikre, at han tager fejl, hvis han tror, at det at være Officer kun er at øksercere Kæmpter som Vøjtaant, lidt mindre som Kaptein og endnu mindre som Bataillonschef og op efter. Nej, hvis man vil have en god Samvittighed, maa man fortsætte sine Studier af Krigsvæsenet, de tekniske Forbedringer ved Vaaben o. s. v., for at kunne sige, at man er sagkyndig, og det tror jeg dog ikke, at Ber Sørensen paa et eller andet Sted i Sjælland, Fyn eller Jylland vil kunne kalde, selv om han er Finansminister ex professo, født Finansminister, og langt mere end jeg fortaar sig paa det finanstelle. Thi det mente det ærede Medlem — det vil sige, han sagde det, jeg tror ikke, han mente det —

at den Mand er meget mere sagkyndig, da han ved, hvad vi have Raad til. Hvorledes nu en enkelt Mand kan vide det, har jeg meget vanskeligt ved at forstaa, saa meget mere som det ærede Medlem ikke en Gang ved, hvad vi have Raad til, men gaar med til meget, vi egentlig talt slet ikke have Raad til.

Hvad angaar selve Forslaget, glæder det mig, at det er kommet frem, og det glæder mig, at der er Sandsynlighed for, at det vil komme til et Udvalg. Jeg haaber og ønsker da, at det i dette Udvalg vil blive behandlet med saa stor Hensynsfuldhed, som man kan ønske sig, saaledes at Marinen, naar dette Forslag er vedtaget, er stærkere, end den er for Øjeblikket. Hermed skal jeg slutte.

Bajer: Naar jeg ønsker at gøre en Bemærkning ved denne Lejlighed, er det fremaldt ved en Ytring af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgtreds (Bluhme). Vi have jo virket sammen et Par Gange i Udlandet, saa godt vi kunde, i Retning af at bevare vort Fædrelands Selvstændighed ved andre Midler, end der her er Tale om. Men der var en Ytring, som jeg dog vil gøre en lille Bemærkning til. Det var den, at Neutraliteten kunde vi kun staffe os selv. Det er rigtigt, at vi kunne kun begynde derpaa selv, men vi bør efterhaanden med de Midler, vi raade over, gøre det klart ogsaa for Udlandet, at det er i alle Magters Interesse, at de smaa Lande, navnlig Danmark, der ligger ved Østersøens Port, blive erklærede for vedvarende neutrals. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgtreds (C. Thomsen) i, at vi saa ikke vedvarende Neutralitet, fordi vi ønske det selv. Vi skulle ikke gaa med Tiggerposen, men gøre det klart, at det er i alles Interesse, at ikke nogen enkelt Stormagt er i Besiddelse af Østersøens Port. Jeg vil haabe, at jeg har misforstaaet det ærede Medlem, og at han fremdeles er villig til at medvirke til, at vi ogsaa i Udlandet gøre, hvad der er muligt for at henlede dets Opmærksomhed paa, hvor vigtigt Danmarks Neutralisering er for det øvrige Europa. Jeg vil i den Henseende minde om et Forslag, der kom frem paa den interparlamentariske Konference i Bern, og som blev stillet af Oberst Gilty, der tillige er Professor i Forbundsret ved Universitetet i Bern. Det er et Forslag, som ogsaa berører Neutralitetsspørgsmaalet. Der blev foreslaet, at man skulde søge paa en diplomatisk Konference at saa nærmere bestemt de neutrals Rettigheder og Pligter og tillige saa taget under Overvejelse, hvilke Stater det maatte være